

יעקב אוסובסקי ומשפחה

יעקב אוסובסקי ז"ל עזב את עיר מולדתו — קוטנה — בדרכו לירושלים, ללימודishi שם, אולם במקום להגיע ליעדו, נתקע בגרמניה ולמד כלכלה-פוליטית מפיו של הפרופ' ורנר זומברט בברלין. את לחמו הרווחה כפועל-חרט בבית-חרושת. בתקופה שהותו בגרמניה הctrף י. אוסובסקי לאיגון השמאלי "ספארטאkos", עד שנכלא בבית-הסוהר בשנת 1918. לאחר זמן הצליח אביו לברוח לברית-המועצות, הctrף למפלגה הקומוניסטית שם ועבד ככלכלן. בתקופה היה לא ספר עליינו מצנו הכלכלי (אמא ואני הגענו לשם שלוש שנים לאחר בואו של אבא).

אבא התערה מאד בחיה המפלגה הקומוניסטית הסובייטית ונטל חלק פעיל בוועידה הסוערים שהתקהלו אז במפלגה. אך בוועידה שהתקהל בשנת 1929, יצא אבא נגד דעתו של סטאלין וכתוצאה לכך נאלץ לעזוב את המפלגה. בידי נשתרה עוד חברה בה מובהת דעתו של אבא על ניהול המשק ותשובה בקורותית קטלנית נגדו מטעם המפלגה.

לאחר שעזב את המפלגה, ומותה של אמא ז"ל בשנת 1929, השתפר בהרבה מצבו החומרי. הוא נתמנה למרצה בכלכלה בביית-הספר הגבוהה לכלכלה ולא ידענו עוד מהסור. באותו זמן החל אבא להתעניין בבעיות יהודיות והתמסר לחקר הסוציאולוגיה היהודית. אז גמלה בלבו החלטה, כי עליינו, בנוטיו, לעזוב את ברית-המועצות ולעלות לא"י. הודות להתרבותו של הפרופ' הארוולד לאסקי, אליו פנה אבא בבקשת עזרה לאפשר לנו לצאת את ברית-המועצות, ולאחר מאיצים רבים — הגענו סופ-סוף בשנת 1934 לארץ-ישראל. (היינו שלוש בנות בגיל עשר, שתים-עשרה ושש-עשרה שנים). לאבא לא הניחו השלטונות לעזוב את רוסיה, אף-כى הסרטיפיקאט היה רשום על שמו, ואני, שלוש בנותיו, עליינו במקומו. כאן בארץ קיבל אותנו סבא שלנו וביבתו אף חינו. במשך זמן רב לא חדל אבא ממאיצו להctrף אליו ו אף פנה בעניין זה לנשיא ברית-המועצות בימים ההם, קאלינין, שחתם את שמו על המלצה — אך ללא הועיל. אבא נשאר ברוסיה. עמדנו אותו בקשר במשך ארבע שנים, עד שנודע לנו כי אבא נפטר.

עד לפטירתו כתב אבא הרבה מחקרים על הכללה העולמית,

יבדל לחיים ארוכים, אשר עודדו וסייעו לנו בצדנו הראשונים בארץ-ישראל ופתחו בפנינו את ביתם לרווחה — אשר היה ביתנו הראשון בארץנו החדשה. בהזדמנות זו שלוחה שוב ושוב תודתנו הלבבית והכנה ביוטר לכל המשפחה אשר קיבלונו לבבויות רבה כל-כך בビתם. כן שלוחה תודתנו למשה, אברהם ובלה לוסטיגמאן ולמשפחה קולסקי על יחסם הנאה והלבבי אלינו. נעים ונאה היה להפגש עם בני עיר אלה אשר הכירו את אביו וידעו לספר עליו ולהיות נגד עינינו את דמותו. לכולם הברכה והתודה!

רות הולנדראוסובסקי / ירושלים

ביניהם — מחקר על התפתחותה של התעשייה האמריקנית (מאמר זה תורגם לאנגלית והופיע בזמנו בכתב-עת אנגליים). אבא זיל היה בעל השכלה רב-צדדית ותחומי התעניינותו היו רבים מאוד — כלל עולמיים — כלליים וחברתיים, וכן בתחום חיים יהודים. בהכניו את מגמות ההתפתחות בתחום ברית-המועצות, עשה את כל המאמצים, כדי שבנותיו יוכל לחיות בתחום עמן לבל ייטמעו בעמ לא להן והודות להבנתו זו הריני תושבת ואזרחית מדינת ישראל.

MICHAEL AUSTROBESKI (דוד מישה), נפצע במהלך המלחמה העולמית הראשונה — מלחמת העולם הראשונה — ובעקבות פציעתו נפטר בשנת 1918. מיכאל אוסטראוסקי (דוד מישה), נפצע במהלך המלחמה העולמית הראשונה — מלחמת העולם הראשונה — ובעקבות פציעתו נפטר בשנת 1918. מיכאל אוסטראוסקי (דוד מישה), נפצע במהלך המלחמה העולמית הראשונה — מלחמת העולם הראשונה — ובעקבות פציעתו נפטר בשנת 1918.

יעקב אוסובסקי זיל

והתמסר ללימוד מתמטיקה, פיזיקה ומכאניקה. הוא חיבר ספר על סוג טראקטור מיוחד ובשנת 1927 נשלח להשתלמות נוספת לארצות-הברית, שם עבד בבית-חרושת של "פורד". בשובו לברית-המועצות, כיהן כמרצה באקדמיה הצבאית, למורות שהשפה הרוסית לו הייתה שגורה בפיו. הוא נשא רוסיה לאשה ונולד להם בן, הגר כיון במוסקבה, אך אנו איננו עומדים אותו בשום קשר. גם הדוד מישא נפל קרבן למשפטים שהתנהלו בימים ההם ברוסיה והוצא להורג במשפט נגד קציני צבא סובייטיים ב-1937. דודזה לפשה הגיעו לרוסיה ב-1932. היא עבדה כתופרת בבית-חרושת לשמלות. נראה, כי לא הסתפקה בעבודה בלבד והתקربה לסופרים יהודים במוסקבה. אנו, הילדות הקטנות, לא יכולנו לדבר אתה, כי לא ידענו פולנית — והיא לא ידעה רוסית. בשנות המלחמה העולמית השנייה, ברחה לקזאן וכעבור כמה שנים חודש הקשר אתה, אותו אנו מקיימים עד היום. הדוד משה — אחיו הצעיר ביותר של אבא. הוא הגיע לארכץ-ישראל בשנת 1935 ועבד במקצועו כאופה. לפי התרשםותי, נחרתו בו ביותרות התפקידים המשפחתיים שהלה עוד ביום ילדותו. בשנים האחרונות לחיו עבד כסבל בנמל ושם נהרג באחת התקפות-האוור במלחמת השיחזור. הניח אשה, בן ובת. לא יצא ידי חובתי אם לא אביע את הכרת תודתי לכל בני קוטנה אשר סייעו בזמןו ל Sabha במאציו להעלותנו ארץ. סבא ביושבו בירושלים לא חסך כל מאמצים כדי להוציאנו — את אבא ואת בנותיו — מגבלות ברית-המועצות בה ראת אבינו, ביום בחירותו את הארץ, בה יתגשו כל חלומותיו על חברה אונסית צודקת יותר. אך כדי לא רק הוא בלבד התאכזב.

בני קוטנה אשר סייעו ל Sabha הם: ד"ר ברומברג זיל, מנהל "הදסה" בזמנו; אחותו ובעה האדון והגב' טורבוביין, מר אלברג; וכן יזכיר לטוב יוסף וולשטיין זיל ופרנץ וולשטיין